

[Jensen (Broby).]

Stednavneudvalg overhovedet ingen Beret-
tigelse har. Det sidder jo bare og forandrer
Stavemaaden i Navnet paa en By eller et
enkelt Sogn til stor Gene for denne By
eller dette Sogn. Derfor vil jeg ikke være
med til at give dette Udvalg en ekstra Be-
villing paa 1 250 Kr., men ønsker, at hele
Stednavneudvalget falder bort.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærk-
ninger til Ændringsforslag Nr. 176, som lige
blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Aksel
Larsen. Det er Maaløvgaard, det drejer sig
om. Det vil sige, man kommer ikke ind paa
hele Spørgsmaalet i Ændringsforslaget; der
er kun Tale om, at Børn fra denne Koloni
skal undervises i Øvelsesskolen paa Jonstrup
Seminarium. Vi fra Venstre har ikke villet
være med til at give Bemyndigelse hertil. Det
er ikke fordi, at vi ikke godt vilde give Maa-
løv Kommune en Lettelse; vi ser godt, at
det er en stor Byrde, der er lagt paa denne
Kommune. Men vi mener, at der her er
Tale om Indførelsen af et Princip, som, hvis
man gaar med til det, kan faa Følger se-
nere. Vi fra Venstres Side har jo ogsaa været
imod den Bevilling, det ærede Medlem Hr.
Aksel Larsen ankede over og krævede Mi-
nisteriet og Finansudvalget til Regnskab
for, eftersom vi havde samme Opfattelse
som det ærede Medlem, at det var et Svin-
delforetagende, som man ikke kunde støtte,
et Foretagende, som ikke vilde kunne gaa
efter de Regler, man havde stillet op. Vi
var klar over, at man ikke vilde kunne
beskæftige de arbejdsløse derude.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Be-
mærkninger om Det kongelige Teater. Jeg
vil gerne have Lov til at sige, at naar det er
sagt fra ærede Medlemmers Side, at Ven-
stres Forslag er uklart — vi stiller jo For-
slag om at skære Bevillingen ned fra 750 000
til 250 000 Kr. —, saa er dette jo i Virkelig-
heden ikke rigtigt. Hvad vil nemlig Kon-
sekvensen blive af dette Forslag? Det vil
blive den, at ingen Minister vil forsøge paa
at drive Det kongelige Teater, som nu —
det anerkendes fra alle Sider — koster 1
Million og mellem 100 000 og 200 000 at
drive om Aaret. Det er det, man er naaet
til gennem de mange Forsøgs- og Prøveaar,
som den højtærede Minister har haft. Ingen
er i Tvivl om, at hvis Bevillingen sæt-
tes til det Beløb, som Førløstelsesskat-
ten udgør, vil det betyde, at Ministeren
ikke kan køre videre, men at han maa
komme til Rigsdagen og kræve en ny Lov,
saa der kan blive vedtaget en virkelig Lov-
ordning for dette Teaters Drift.

Vi har jo Gang paa Gang her i Rigs-
dagen krævet at faa gennemført ordnede
Forhold for Det kongelige Teater.

Man har lovet os det Aar efter Aar.
Den højtærede Undervisningsminister stod
i 1929—30, da han havde lavet Loven om
Det kongelige Teater, her i Folketinget og
sagde, at hvis ikke denne Ordning holdt,
ja, saa var Teaterchefen automatisk afs-
skediget, saa maatte vi over paa Privatdrift.
Med den højtærede Formands Tilladelse skal
jeg citere nogle Ord, som den højtærede
Undervisningsminister vist har godt af at
faa opfrisket nu, han igen staar over for et
nyt Prøveaar. Den højtærede Minister
sagde — Folketingstidende 1929—30, Spalte
1828—29 —:

„Men ifølge den nye Ordning *skal* det
altsaa gaa rundt, og det *kan* gaa rundt.
Efter min fulde Overbevisning kan en
Mand med god Samvittighed sige Ja til
disse Vilkaar, og Regeringen kan med god
Samvittighed modtage et Ja. Men hvis
det ikke gaar, saa er Forholdene fuld-
kommen forandrede fra før til nu. Teater-
chefen og Personalet sætter Ære og Stil-
ling ind paa, at det skal gaa, og gaar det
ikke, er Teaterchefen automatisk afske-
diget.“

Den gik ikke, højtærede Minister, men han
sidder derovre endnu, og den 7. November
sagde Ministeren:

„Der vil neppe blive Tale om at vende
tilbage til den rene, gamle, Statsdrift med
Budgettets Optagelse paa Finansloven
o. s. v., men der vil frembyde sig en tredje
Vej, den vil blive populær, og den vil rimel-
ligvis blive uundgaaelig. Denne tredje Vej
er at lade Det kongelige Teater gaa over
til Privatdrift. Jeg afskrækkes ikke . . .
fra denne Vej.“

Altsaa, den højtærede Minister er klar
over allerede i 1930, at det var nødvendigt
at komme den Vej ud. Men hvad er der saa
sket siden? Der er sket det, at i Forfjor fik
man en ny Ordning, og der blev sat 750 000
Kr. ind, og det skulde holdes, men ikke des
mindre blev det ikke holdt. De 750 000 Kr.,
som Ministeren havde forpligtet sig til at
drive Scenen for, kommer han i Aar og har
overskredet, trods det at han har faaet det
ærede Medlem Hr. Korsgaard og tre Gidsler
til at sidde derovre og deltage i Administra-
tionen, og ved Tillægsbevillingslovforslaget
kommer Ministeren og kræver 300 000 Kr.
ekstra ud over de 750 000 Kr. Og nu i Aar
staar vi over for et nyt Forslag, hvorved
Rigsdagen igen skal bindes for et Aar frem
i Tiden, et nyt Forslag, som gaar ud paa